

ที่ ทก ๐๒๐๓ / ๓๕๓๐

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
7962
28 ต.ค. 2547 14.57
6พ. 1/742
28 ต.ค. 47
15.30 น.

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๘๘/๒ หมู่ ๓ บมจ. ทศท คอร์ปอเรชั่น อาคาร ๘
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง แผนงานพัฒนาระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลและบริการภาครัฐ เพื่อการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๒. แผนงานพัฒนาระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลภาครัฐ เพื่อการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์ จำนวน ๑๐๐ ชุด

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ มติการประชุมคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2546 ได้เห็นชอบในการผลักดันยุทธศาสตร์ให้ “ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง โลจิสติกส์ของภูมิภาค” โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นแกนกลางในการจัดตั้งคณะทำงานพิเศษด้านโลจิสติกส์ (Special Logistics Task Force) 4 คณะทำงาน ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาระบบฐานข้อมูล 2) ด้านการเชื่อมโยงฐานข้อมูล (Information Network) 3) ด้านโครงสร้างพื้นฐานคมนาคม 4) ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยในส่วนของการเชื่อมโยงข้อมูล มอบหมายให้กระทรวงการคลัง โดยกรมศุลกากร และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินงาน

๑.๒ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อ 9 มีนาคม 2547 เห็นชอบแผนงานสร้างระบบเครือข่ายข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ระยะ 3 ปี ในกรอบวงเงิน 1,250 ล้านบาท ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการ กพข. ครั้งที่ 1/2547 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2547 และมอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารจัดการโครงการในช่วงของการพัฒนาระบบ และรับไปพิจารณารูปแบบกลไกการบริหารระบบอย่างถาวรต่อไป

๑.๓ จากการประชุม คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) ครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ที่ประชุมได้เห็นชอบในหลักการของข้อเสนอแผนงานพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล และบริการภาครัฐ เพื่อการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์ และมอบให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จัดทำแผนงานโครงการในรายละเอียดเสนอคณะรัฐมนตรีตามขั้นตอนไป นอกจากนี้มติที่ประชุมยังเน้นให้ใช้วิธี outsource ในการดำเนินงานด้วย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๒. สาระสำคัญของแผนงานการพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายและบริการภาครัฐ ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานในระยะ ๓ ปี ประกอบด้วยโครงการ จำนวน ๑๕ โครงการ วงเงินทั้งสิ้น ๑,๒๕๐ ล้านบาท สรุปได้ดังนี้

๒.๑ แผนงานการดำเนินงาน

ปีที่ ๑: งบประมาณ ๔๗๐ ล้านบาท ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ระบบงานเดิมเพื่อรวบรวมข้อมูลและสามารถ วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ทั้งด้านกฎระเบียบ โดยเน้นที่กระบวนการทำงานเอกสารและแบบฟอร์มที่ผู้ประกอบการต้องยื่นให้หน่วยงานต่างๆ ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองที่ขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์ การกำหนดมาตรฐานข้อมูลที่ใช้ในระบบเครือข่าย การออกแบบ และพัฒนาระบบนำร่องที่บริการแบบเบ็ดเสร็จสำหรับสินค้า กุ้ง ไข่ และสิ่งทอ

ปีที่ ๒: งบประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท นำผลที่ได้จากการศึกษาและพัฒนาระบบนำร่องในปีแรกมาขยายผลในการพัฒนาระบบให้เกิดระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล และบริการภาครัฐอย่างเต็มรูป โดยครอบคลุมสินค้านำเข้าทุกประเภทอื่นๆ นอกจากนี้ จะต้องมีการบำรุงรักษาและขยายระบบ การติดตามประเมินวัดผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของระบบ

ปีที่ ๓: งบประมาณ ๒๘๐ ล้านบาท เน้นการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบให้สามารถขยายการให้บริการในการแลกเปลี่ยนเอกสาร ใบรับรอง และใบอนุญาตทางอินเทอร์เน็ต กับหน่วยงานต่างประเทศ และพัฒนาระบบให้ครอบคลุมการให้บริการสำหรับสินค้าทุกประเภท (Cross-border Paperless Trading) รวมทั้งวางรากฐานในการเชื่อมโยงการค้าระหว่างประเทศ

๒.๒ กลไกการบริหารโครงการ

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการบริหารจัดการโครงการในช่วงของการพัฒนาระบบ โดยจะจัดตั้งสำนักงานบริหารและประสานงานโครงการ (Project Management Office : PMO) ทำหน้าที่รับผิดชอบด้านการประสานงานโครงการ ตลอดจนถึงการบริหารและควบคุมการดำเนินงานของโครงการให้บรรลุเป้าหมายและตรงตามแผนงาน นอกจากนี้จะจัดตั้ง “คณะกรรมการบูรณาการการเชื่อมโยงข้อมูลและบริการภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า การนำเข้าส่งออก และโลจิสติกส์” ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ ประกอบด้วย ตัวแทนจาก

หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นประธาน คณะกรรมการ และมีอธิบดีกรมศุลกากร กรรมการค้าต่างประเทศ และกรมส่งเสริมการค้าส่งออกเป็นรอง ประธานคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาและนำเสนอประเด็นต่างๆ ต่อคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเป็นลำดับต่อไป

สำหรับข้อเสนอแผนงานฉบับนี้ได้เสนอวิธีการดำเนินการเป็นโครงการย่อย โดยแต่ละโครงการหรือกลุ่มโครงการสามารถบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความคล่องตัวโดยวิธีจัดจ้างหน่วยงานภายนอก หรือ Outsource โดยมีรายละเอียดแผนงานและงบประมาณ รวมถึงโครงการ จัดตั้งสำนักงานบริหารและประสานงานโครงการ เพื่อประสานงาน กำกับและดูแลการดำเนินการโครงการย่อยต่างๆ ด้วย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๓. เรื่องที่นำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

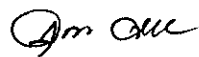
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๓.๑ ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลและบริการภาครัฐ เพื่อการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์ และกลไกการบริหารโครงการ ตามข้อ ๒

๓.๒ อนุมัติงบประมาณสนับสนุนแผนพัฒนาระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลและบริการภาครัฐ เพื่อการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์ ระยะ ๓ ปี (๒๕๕๗-๒๕๕๙) จำนวน ๑,๒๕๐ ล้านบาท(หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบล้านบาท) โดยใช้งบกลางรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการส่งเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๒๓,๕๐๐ ล้านบาท งบกลางปี ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐ ๒๖๔๔ ๘๑๕๐..๙ ต่อ ๖๗/๒,๖๒๒

โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๖๖๕๓

10/1/57
10/1/57
10/1/57

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
ครั้งที่ 3/2547
วันศุกร์ที่ 10 กันยายน 2547
ณ ห้องสีเขียวกีฬาไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการที่เข้าประชุม

1.	พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร	นายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
2.	นายทง พิทยะ	ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
3.	นายประพัฒน์ โปธิ์วคุณ	ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	กรรมการ
4.	นายชาติศิริ โสภณพนิช	ประธานสมาคมธนาคารไทย	กรรมการ
5.	นายฉัตรชัย บุญรัตน์	แทนประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กรรมการ
6.	นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
7.	นายชัยอนันต์ สมุทวณิช	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
8.	นางสาววิไลพร ลีวเกษมสานต์	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการที่ลาประชุม

1.	นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	รองประธานกรรมการ
2.	นายจักรมณท์ ผาสุกวณิช	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	กรรมการและ เลขานุการ
3.	นายปณิธาน ยามวิจิ	รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

รัฐมนตรีและผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายสุวิทย์ คุณกิตติ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
3. นายวัฒนา เมืองสุข	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
4. พันเอก ดร.นาฬิกอติภัค แสงสนิท	กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร
4. นายยงยุทธ ดิยะไพรัช	เลขาธิการนายกรัฐมนตรี
5. พลโท ปรีชา วรรณรัตน์	รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
6. นายจักรกฤษณ์ เพ็ญแข	โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
7. นายระวี หิรัญโชติ	เลขานุการประจำนายกรัฐมนตรี
8. นายประเสริฐ ตปนียางกูร	รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1. นายธานี นทร์ ฝะเฒ	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
2. นายพงษ์พิสิฐ วัชรกุล	ผู้อำนวยการสำนักวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. นางสาวรณิ คำมัน	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
4. นางสาวดาวัลย์ คำภา	ผู้อำนวยการส่วนวิเคราะห์และประสานยุทธศาสตร์การเกษตร
5. นายสุริยนต์ ธีรกิจจานุกิจ	ผู้อำนวยการส่วนกำหนดและประสานยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
6. นางสาวสิริรัตน์ ไกรวณิช	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8
7. นายสุรัชย์ คุ่มสิน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8
8. นางชลีพร บุญยมาลิก	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8
9. นางพัชริน ลัมล่อมวงศ์	ผู้บริหารโครงการฯ
10. นายกิตติวัฒน์ อุซุปาละวงศ์	ผู้บริหารโครงการฯ
11.-15.	เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เริ่มประชุมเวลา 14.00

วาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ประธานฯ ได้ให้ข้อคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) ชุดนี้ ควรพิจารณายุทธศาสตร์ชาติโดยให้ความสำคัญกับภาพใหญ่หรือในกรอบมหภาค (Macro) เป็นหลัก ขอให้ฝ่ายเลขานุการฯ ช่วยพิจารณาใน 2 มิติสำคัญ มิติแรกควรให้ความสำคัญในเรื่องการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ ซึ่งได้แก่ การปรับโครงสร้างภาคเกษตรและอุตสาหกรรม โดยต้องเร่งการพัฒนาเพื่อมุ่งยกระดับธุรกิจไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่การผลิต (Value Chain) ที่ผลตอบแทนสูงขึ้น ในขณะที่ภาคบริการต้องมีความชัดเจนว่าจะมุ่งไปทางใด เช่น บริการสุขภาพ หรือ Spa เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การกำหนดกรอบในการพัฒนา มิติที่สองควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการและอำนวยความสะดวก (Management and facilitation) เพื่อช่วยสนับสนุนในการขับเคลื่อนและผลักดันการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการต่อไป ดังนั้นจำเป็นต้องมีทีมงานทำการศึกษาในรายละเอียดแต่ละสาขาให้ชัดเจน เพื่อจะได้มุ่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง พร้อมกันนี้ให้ความสำคัญในเรื่องของการสร้าง Capacity Building ในทุกระดับ

วาระที่ 2 เรื่องเพื่อพิจารณา

วาระที่ 2.1 แผนงานและการจัดกลไกเพื่อพัฒนาโลจิสติกส์ของไทย

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางสาววิไลพร ลีวเกษมตานต์) ได้รายงานความก้าวหน้าของการพัฒนาโลจิสติกส์ว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2547 ได้มีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศตามข้อเสนอของ กพข. ซึ่งรวมถึงการแต่งตั้งคณะทำงาน (Task Force) เฉพาะกิจ 4 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีสำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม เป็นเจ้าภาพ ด้านการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ ซึ่งมีกรมศุลกากร กระทรวงการคลัง และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวง ICT) เป็นเจ้าภาพ ด้านฐานข้อมูล มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นเจ้าภาพ และด้านการพัฒนาบุคลากรและองค์ความรู้ ซึ่งมีกระทรวงพาณิชย์ และสภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) เป็นเจ้าภาพ ขณะนี้มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้มีการทำงานร่วมกันของทุกหน่วยงาน และมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อระบุประเด็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ โดยมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน (MOU) เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานในบริบทของการพัฒนาระบบโลจิสติกส์

✓ 2. ด้านการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ คณะทำงานได้พัฒนาแผนงานโครงการ “การพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลและการบริการภาครัฐ เพื่อการอำนวยความสะดวกด้านการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์” ในกรอบวงเงิน 1,250 ล้านบาท ระยะดำเนินการภายใน 3 ปี โดยมีเป้าหมาย เพื่อนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (ระบบ Single Window Entry) มาใช้ในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อการอำนวยความสะดวกให้กับผู้นำเข้า ส่งออก บริษัทขนส่ง บริษัทการเงิน และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ในการทำธุรกรรมต่างๆ

3. ด้านฐานข้อมูล สศข. ได้ว่าจ้างศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศึกษา “โครงการการพัฒนาฐานข้อมูลภาพรวมต้นทุน และมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์” ในขั้นต้นนี้ สามารถประมาณการต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ของไทยได้ที่ประมาณร้อยละ 15-18 ทั้งนี้ ในระยะต่อไปคณะทำงานด้านฐานข้อมูล จะมีการศึกษาการเคลื่อนที่ของสินค้า (Commodity Flow Survey) เพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบและต้นทุนที่แท้จริงของการเคลื่อนที่ของสินค้าแต่ละกลุ่ม โดยทำงานร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ และข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบประสิทธิภาพ (Benchmarking) คณะทำงานได้จัดจ้างสถาบันขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการศึกษา เมื่อเดือนเมษายน 2547 เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ถึงสถานะฐานข้อมูลด้านโลจิสติกส์ของไทย

4. ด้านการพัฒนาบุคลากรและองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์ คณะทำงานได้จัดทำแผนงานโครงการ “การพัฒนาบุคลากรและองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์” (Capacity Building on Logistics) โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาบุคลากรทั้ง 4 กลุ่มคือ นักเรียนนักศึกษา บุคลากรภาครัฐ บุคลากรในภาคธุรกิจ และกลุ่มบุคลากรผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ (Logistic Service Provider) และได้เสนอแผนงานโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 ปี 4 แผนงาน เพื่อขอรับเงินสนับสนุนเป็นเงิน รวม 157.33 ล้านบาท

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ ได้รายงานเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ 20-21 สิงหาคม 2547 กระทรวงการคลังร่วมกับกระทรวงคมนาคม ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อหาแนวทางดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโลจิสติกส์ ภายใต้สังกัดกระทรวงการคลังและกระทรวงคมนาคม รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการผลักดันการพัฒนาโลจิสติกส์ทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการให้มีผู้รับผิดชอบและเกิดผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ซึ่งมีผลสรุปดังนี้ 1) ต้องเร่งพัฒนาโลจิสติกส์ในภาพรวม พร้อมทั้งเร่งผลักดันให้มีการปรับปรุงระเบียบหรือกฎหมายที่สนับสนุนการพัฒนาโลจิสติกส์ 2) ดำเนินการปรับปรุงพิธีการศุลกากรให้เกิดประสิทธิภาพในการขนส่งสินค้าเข้า-ออก โดยการแก้ไขประกาศกรมฯ เกี่ยวกับ Transshipment ให้สามารถขนส่งได้ในทุก Mode การใช้ใบส่งปล่อยสินค้าโดยทางอิเล็กทรอนิกส์) ตัวแดง (เชื่อมโยงกับการทำเรือ การจัดทำ One-Day Clearance นับตั้งแต่นำสินค้าเข้าเก็บ ณ ท่าเรือที่นำเข้า-ส่งออก การลดการตรวจปล่อยสินค้าขาเข้าเหลือร้อยละ 10 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อการเชื่อมโยงโลจิสติกส์ ซึ่งมียุทธศาสตร์สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาท่าเรือไทยให้เป็น Gateway สู่ภูมิภาค การพัฒนาศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า (Hub & Spokes) การพัฒนา

เพื่อเปลี่ยน Mode ไปสู่ระบบราง ทางน้ำ และท่อ การพัฒนาการขนส่งทางอากาศให้เป็น Global Destination Network และการพัฒนาท่าอากาศยานนานาชาติเป็น Gateway ระดับโลก

นอกจากนี้ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เสนอที่ประชุมว่า เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาโลจิสติกส์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกลไกรับผิดชอบที่ชัดเจนเข้ามาผลักดันในระดับปฏิบัติ ในรูปของคณะกรรมการ ภายใต้ กพข. โดยมีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน คณะกรรมการจะประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับด้านโลจิสติกส์ มี สศช. และ สรท. เป็นฝ่ายเลขานุการร่วม คณะอนุกรรมการฯ จะมีอำนาจหน้าที่หลัก ได้แก่ (1) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาโลจิสติกส์จากภาคเอกชน และเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา (2) เสนอแนะแผนงาน/โครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ . (3) จัดตั้งคณะทำงาน (Working Group) เฉพาะด้านตามความเหมาะสม) 4(ติดตามประเมินผลแผนงานโครงการต่างๆ

ความเห็นและข้อสังเกตของที่ประชุม

1. ในส่วนโครงการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ (Single Window Entry) เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในเวลารวดเร็วหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรใช้วิธี outsource ในการดำเนินงานโครงการ

2. หากมีการจัดทำแผนแม่บท (Master Plan) จะช่วยให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ มีความเป็นระบบมากขึ้น

3. สำหรับเรื่องกลไกรับผิดชอบ ขณะนี้ยังไม่มีความจำเป็นที่จะจัดตั้งขึ้นในรูปแบบอนุกรรมการ แต่ควรให้ความสำคัญกับการประมวลประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นทั้งที่เป็นข้อจำกัดของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ ด้านการจัดการโครงสร้างขั้นพื้นฐาน โดยให้ภาคเอกชนระบุปัญหาและอุปสรรคที่ชัดเจน เพื่อสามารถนำไปพิจารณาตัดสินใจใน กพข. ได้

มติที่ประชุม

1. รับทราบความก้าวหน้าการดำเนินงานของคณะทำงานทั้ง 4 ด้าน และการจัดทำแผนแม่บท ซึ่งจะแล้วเสร็จในเดือนพฤศจิกายน 2547

2. รับทราบแนวทางการพัฒนาบุคลากรและองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์ และเห็นควรให้กระทรวงพาณิชย์ในฐานะเจ้าของเรื่องจัดทำแผนงานโครงการในรายละเอียดนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามขั้นตอนต่อไป

3. ให้ฝ่ายเลขานุการฯ ร่วมกับสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันศึกษาปัญหาโลจิสติกส์โดยรับฟังปัญหา และความเห็นจากผู้ประกอบการ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาให้ได้ข้อยุติโดยเร็ว

✓ 4. เห็นชอบในหลักการของโครงการพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล และบริการภาครัฐ เพื่อการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์ และมอบให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ

และการสื่อสาร จัดทำแผนงานโครงการในรายละเอียดเสนอคณะรัฐมนตรีตามขั้นตอนต่อไป โดยเน้นการใช้วิธี Outsource ในการดำเนินงาน

วาระที่ 2.2 การพัฒนากำลังคนเพื่อการแข่งขันของอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางสาววิไลพร ลีวเกษมศานต์) ได้นำเสนอต่อที่ประชุมว่า ตามที่นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) จัดทำแผนพัฒนากำลังคน (Skill Mapping) เพื่อสนับสนุนการเพิ่มสมรรถนะการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการของประเทศ โดยมุ่งศึกษาความต้องการกำลังคนในอุตสาหกรรมและบริการหลักของประเทศ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการในระยะ 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2547-2552)

สศช. ได้คัดเลือกอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะทำการศึกษารวม 12 สาขา โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ (Niche Industry) และอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ (Potential Industry) 8 สาขา ประกอบด้วย (1) ยานยนต์และชิ้นส่วน (2) แพชั่น (สิ่งทอและอัญมณี) (3) อาหาร (กุ้ง ไข่ และสับปะรด) (4) การท่องเที่ยว (MICE สปา และโรงแรม) (5) ซอฟต์แวร์ (6) ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ (7) ผลิตภัณฑ์ยาง และ (8) เซรามิก 2) กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและสนับสนุน (Basic and Supporting Industry) 5 สาขา ประกอบด้วย (1) ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (2) แม่พิมพ์ (3) ปิโตรเคมี (4) เหล็กและเหล็กกล้า และ (5) ระบบโลจิสติกส์

ผลการศึกษา

1. ความต้องการกำลังคนในภาพรวมทั้งภาคอุตสาหกรรม บริการ และโลจิสติกส์ ในระยะ 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2552) จะเพิ่มขึ้นจากปี 2547 ประมาณ 9.1 แสนคน โดยจำแนกได้ดังนี้

1.1 ภาคอุตสาหกรรม 12 สาขา ความต้องการกำลังคนโดยรวมเพิ่มขึ้นจากปี 2547 ประมาณ 465,008 คน เป็นกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประมาณ 50,906 คน หรือร้อยละ 11 ของความต้องการทั้งหมด จำแนกเป็นระดับอุดมศึกษาประมาณ 35,974 คน และอาชีวศึกษาประมาณ 73,129 คน (กำลังคนที่ไม่ได้ระบุสาขาอุตสาหกรรมจะไม่ได้จำแนกตามระดับการศึกษา) โดยอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนมีความต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดดถึงร้อยละ 9 และ 21 ต่อปี ตามลำดับ

1.2 ภาคบริการ ความต้องการกำลังคนโดยรวมเพิ่มขึ้น 220,311 คน จำแนกเป็นระดับอุดมศึกษา 66,295 คน ระดับ ปวส. 15,429 คน ระดับ ปวช. และมีมัธยมปลาย 41,106 คน และต่ำกว่ามัธยมปลาย 97,481 คน โดยธุรกิจโรงแรมและภัตตาคารร้านอาหารต้องการมากที่สุด 5,180 และ 51,200 คนตามลำดับ

1.3 ระบบโลจิสติกส์ ความต้องการกำลังคนโดยรวมเพิ่มขึ้น 141,442 คน จำแนกเป็นระดับอุดมศึกษา 29,908 คน ระดับอาชีวศึกษา 19,370 คน ระดับมัธยมปลาย 41,106 คน

และต่ำกว่ามัธยมปลาย 92,164 คน โดยสาขาที่ต้องการกำลังคนเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ การขนส่งทางบก 75,400 คน

2. ความต้องการกำลังคนรายอุตสาหกรรม นำเสนอผลการศึกษาความต้องการกำลังคนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นกรณีตัวอย่าง ซึ่งกำหนดธุรกิจหลัก 3 กลุ่มธุรกิจ ได้แก่

2.1 ธุรกิจการจัดแสดงสินค้านานาชาติ (Exhibition) ซึ่งเป็น 1 ในธุรกิจหลักของ MICE ปี 2547 มีกำลังคน 5,300 คน และจะเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวหรือประมาณ 11,342 คน ในปี 2552 โดยบุคลากรในธุรกิจ Organizer และ Contractor มีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจนี้ แต่คุณภาพของคณียังขาดความรู้ด้านธุรกิจ ด้านการตลาด การบริหารโครงการ และเวลา และ Creative Design ส่วนทักษะที่ยังขาดอยู่ คือ การคิดวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ความคิดริเริ่มและนวัตกรรม และการใช้ภาษาอังกฤษ

2.2 ธุรกิจสปา ปัจจุบันมีการจ้างงานรวม 6,400 คน ในระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า ต้องการเพิ่มอีกประมาณ 3,500 คน โดย Therapist ต้องการสูงสุดถึง 2,600 คน คุณภาพของ Spa Management และ Spa Therapist มีส่วนสำคัญต่อการยกระดับการแข่งขันของธุรกิจ ความรู้ที่ยังขาด คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านศิลปะการนวด และ Treatment แบบต่าง ๆ สำหรับทักษะยังขาดด้านการวางแผน การสื่อสาร และหัตถบำบัดแบบต่าง ๆ

2.3 ธุรกิจโรงแรม ต้องการกำลังคนในระยะเวลา 5 ปีข้างหน้า เพิ่มอีกประมาณ 52,000 คน บุคลากรในงานบริการอาหารและเครื่องดื่มต้องการมากที่สุดประมาณ 20,000 คน สำหรับบุคลากรที่มีความสำคัญต่อธุรกิจนี้คือ บริการส่วนหน้า บริการอาหารและเครื่องดื่ม และบริการห้องพัก ด้านความรู้ที่ยังขาดอยู่คือ ความรู้ด้านจิตวิทยาการให้บริการ บริหารจัดการ ความปลอดภัยของอาหาร และทักษะที่ต้องการเพิ่มเติมคือ การให้บริการและ Service Mind การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการใช้ภาษาอังกฤษ

ความเห็นและข้อสังเกตของที่ประชุม

1. ให้มีการประสานกับคณะกรรมการชุดที่มีรองนายกรัฐมนตรี (นายวันมูฮัมหมัดนอร์ มะทา) เป็นประธาน ซึ่งดูแลรับผิดชอบด้านนโยบายผลกระทบจาก E-Globalization เพื่อร่วมหารือถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาขาดแคลนบุคลากร โดยอาจมีการนำเข้าผู้เชี่ยวชาญต่างชาติในสาขาที่ขาดแคลน เช่น สาขาวิศวกรรม จากประเทศศรีลังกา และอินเดีย

2. ควรทำการศึกษาทบทวนศักยภาพและโอกาสของอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ในโลก เพื่อกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาและช่วยขับเคลื่อนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3. ในระยะต่อไป ควรมีการศึกษารายละเอียดด้านการผลิตและพัฒนากำลังคน (Supply) ในสาขาต่างๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้เห็นภาพรวมการขาดแคลนกำลังคนสาขาต่างๆ และส่งสัญญาณให้แก่ผู้ที่กำลังจะเข้าสู่อุตสาหกรรม

4. ธุรกิจโรงแรม คาดว่าจะมีการเติบโตของห้องพักเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 15 ต่อปี และภายใน 5 ปีอาจเติบโตถึง 100% เนื่องจากนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว และนโยบาย การเปิดเสรีทางการบิน ซึ่งจะส่งผลให้บุคลากรในธุรกิจนี้ขาดแคลนและอาจเกิดการแย่งชิงบุคลากร อย่างรุนแรง

5. ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนในอุตสาหกรรมต่างๆ สร้างสถาบันฝึกอบรมระยะสั้นแก่ บุคลากรในธุรกิจ เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้และยกระดับทักษะอย่างต่อเนื่อง

มติที่ประชุม

1. มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดความต้องการกำลังคนสำหรับภาคการผลิตและบริการแต่ละ สาขา โดยใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการของแต่ละสาขาต่อไป

2) กำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเป็นแกนกลางในการประสานระหว่าง สถาบันการศึกษาและอุตสาหกรรม เพื่อปรับหลักสูตรการศึกษา แลกเปลี่ยนเทคโนโลยี และองค์ความรู้ ให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

3) เร่งรัดการจัดทำระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ (Thailand Vocational Qualification: TVQ) ของอุตสาหกรรมที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันให้เริ่มปฏิบัติจริงโดยเร็ว ก่อนพิจารณา ขยายไปสู่อุตสาหกรรมอื่นๆ ตามสมควร

2. มอบหมายให้สถาบันเฉพาะทางของอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นแกนกลางดำเนินการ ดังนี้

1) จัดทำฐานข้อมูลความต้องการกำลังคนของอุตสาหกรรม ทั้งในด้านปริมาณและ คุณภาพ และส่งสัญญาณอย่างต่อเนื่องให้ภาคการศึกษาปรับการผลิตบุคลากรให้ทันและสอดคล้องต่อ การเปลี่ยนแปลงความต้องการของอุตสาหกรรม

2) จัดทำ Best Practices ของอุตสาหกรรม และสร้างแรงจูงใจให้อุตสาหกรรมที่ มีความต้องการบุคลากรพื้นฐานกลุ่มเดียวกัน เช่น วิศวกรเครื่องกล วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอุตสาหกรรม ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ ตั้งศูนย์ฝึกอบรมร่วมกัน โดยรัฐบาลอาจพิจารณาสนับสนุนงบประมาณดำเนินการ บางส่วน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนช่วยเหลือกันและกันในการพัฒนาบุคลากรของอุตสาหกรรม ของตนเองสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งจะส่งผลต่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมโดยรวม

3) ร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผลักดันการพัฒนา ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพของอุตสาหกรรม

3. มอบหมายให้คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) สำรวจความ ต้องการแรงงานต่างชาติที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของภาคเอกชนในสาขาต่างๆ เพื่อประสาน กับกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงแรงงาน พิจารณาให้วีซ่าและออกใบอนุญาตทำงานในแต่ละปี

วาระที่ 2.3 การขับเคลื่อนผลิตภาพที่สะอาดในอุตสาหกรรมการผลิตและการท่องเที่ยว

นายพงษ์พิสิฐ วิชาญกุล ผู้อำนวยการสำนักงานแผนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สศช. ได้นำเสนอต่อที่ประชุมถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการผลิตสินค้ายุทธศาสตร์สำคัญของประเทศ (Niche Market) ด้วยผลิตภาพที่สะอาด (Green Productivity, GP) สรุปได้คือ

1. เนื่องจาก ปัจจุบันความห่วงใยในสิ่งแวดล้อมได้ถูกผนวกเข้าเป็นเงื่อนไขทางการค้าที่อาจกลายเป็นเครื่องมือการกีดกันทางการค้า (NTB) โดยการผลิตและบริการด้วย GP ต้องใช้กระบวนการผลิตและเทคโนโลยีที่ช่วยลดของเสีย เพื่อลดต้นทุนการผลิตและต้นทุนการบำบัดมลพิษ เพื่อให้ได้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ทนทานในการใช้งานและเมื่อหมดอายุการใช้งานและสามารถนำซากกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตใหม่เมื่อหมดอายุการใช้งานแล้ว โดยเฉพาะเหลือทิ้งไม่เป็นพิษกับสิ่งแวดล้อม ส่วนภาคบริการก็มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย หรือไม่มีเลย ซึ่งที่ผ่านมาการผลิตและการบริการอย่าง GP ยังมีอยู่จำกัด เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่โดยเฉพาะ SME ที่มีทุนน้อยยังขาดความรู้และเกรงว่าจะเพิ่มต้นทุน

2. พัฒนาการของ GP ในต่างประเทศ เช่น EU สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย มีขั้นตอนดำเนินงานต่อเนื่อง เริ่มจากระยะแรกจะให้ความสำคัญกับการควบคุมโดยการบำบัดมลพิษที่ปลายท่อ (End of Pipe Control) ระยะที่สอง จะเป็นการป้องกันมลพิษโดยการลดปริมาณของเสีย การอนุรักษ์พลังงาน การมีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14000) และระยะที่สาม จะเป็นการจัดการเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน-GP โดยคำนึงถึงผลกระทบระยะยาว โดยภาคเอกชนมีบทบาทในการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การเลือกใช้วัตถุดิบในการผลิต กระบวนการผลิต การขนส่ง การใช้งาน ตลอดจนการกำจัดซากขณะที่ยุติภาคมีบทบาทในการควบคุมการใช้ทรัพยากรและการกระทำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมขององค์กรธุรกิจ โดยผ่านกระบวนการเลือกซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่วนภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ผู้ผลิตสามารถผลิตสินค้า GP ในราคาที่เหมาะสมโดยให้เงินอุดหนุน การกำหนดนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ (Green Government Procurement)

3. ในกรณีประเทศไทยตามแนวรัฐได้สนับสนุนการใช้กระบวนการผลิตและเทคโนโลยีสะอาด ตั้งแต่ พ.ศ.2540 และมีการจัดทำแผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการผลิตที่สะอาด พ.ศ.2545 แต่การดำเนินงานยังมีข้อจำกัดหลายประการ อาทิ มีการปรับเปลี่ยนองค์กร มีหลายหน่วยงาน การทำงานไม่บูรณาการ การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษไม่จริงจัง ผู้ประกอบการยังเข้าใจว่า GP เป็นการลงทุนเพิ่ม ขณะที่การสนับสนุนทางการเงินจากภาครัฐยังไม่จูงใจให้ภาคเอกชนหันมาปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต อีกทั้งสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังมีไม่หลากหลาย ราคาสูง ไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชน ตลอดจนมีตัวอย่างและการเผยแพร่ความสำเร็จทางธุรกิจของการลงทุนด้าน GP น้อย

4. จากการพิจารณาผลกระทบจาก NTB ต่ออุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งหมายถึง อุตสาหกรรม Niche และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พบว่า อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะได้รับผลกระทบค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาจากมูลค่าการส่งออก การจ้างงานและกฎระเบียบที่ออกโดยประเทศคู่ค้าของไทย ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้ยกร่างแนวทางการดำเนินงานเพื่อส่งเสริม GP ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งรวมถึงธุรกิจโรงแรม โดยได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนไว้ 3 ด้าน ดังนี้

4.1 การพัฒนา SMEs ของอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยเริ่มดำเนินการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และธุรกิจโรงแรม เนื่องจาก 2 สาขานี้สามารถเข้าประเทศและสร้างการจ้างงานสูง อีกทั้งมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจาก NTB สูงเช่นกัน จึงควรเริ่มส่งเสริม GP ก่อน โดย 1) จัดทำฐานข้อมูล ประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรมและสาธิตเกี่ยวกับการปรับกระบวนการผลิตให้เป็น GP รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่อุตสาหกรรมเป้าหมาย 2) ส่งเสริมด้วยมาตรการการเงิน เช่น เงินอุดหนุนและสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ให้แก่ SMEs 3) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีระดับโรงงาน

4.2 พัฒนาลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดย 1) ให้ภาครัฐเป็นผู้นำในการสร้างตลาด 2) พัฒนาและควบคุมมาตรฐานสินค้าและโรงแรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3) ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักให้ประชาชนซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.3 การเตรียมพร้อมรับมือ NTB โดย 1) ติดตามสถานการณ์และประสานงานกับเอกชนเพื่อเตรียมความพร้อม 2) สนับสนุนการวิจัยเชิงนโยบายเพื่อกำหนดท่าทีของไทย และเพิ่มความสามารถในการต่อรองในเวทีการค้าระหว่างประเทศ

ทั้งนี้ งบประมาณในการขับเคลื่อน 3 โครงการ ในกรอบวงเงิน 144 ล้านบาท ระยะเวลา 3 ปี ประกอบด้วย

1. โครงการขับเคลื่อนผลิตภาพที่สะอาดของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อจัดฝึกอบรมด้านการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เป็น GP จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อเผยแพร่ Best Practice ทางด้าน GP และเผยแพร่ผลประโยชน์ทางธุรกิจที่เกิดจากมาตรการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ เพื่อชักชวนให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ วงเงิน 99 ล้านบาท

2. โครงการขับเคลื่อนผลิตภาพที่สะอาดของธุรกิจโรงแรม เพื่อให้คำปรึกษาจัดฝึกอบรมสัมมนา ให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานและทรัพยากร พร้อมกับลดของเสียให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม รวมทั้งออกเกียรติบัตรรับรองตราสัญลักษณ์ใบไม้เขียวให้กับโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเผยแพร่ผลประโยชน์ทางธุรกิจที่เกิดจากมาตรการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ เพื่อชักชวนให้โรงแรมเข้าร่วมโครงการ วงเงิน 40 ล้านบาท

3. โครงการขับเคลื่อนเพื่อขยายตลาดสินค้าและโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยผ่านกลไกการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ โดยการคัดเลือกและกำหนดเกณฑ์ประเภทสินค้าและโรงแรมที่เหมาะสมที่รัฐจะจัดซื้อจัดจ้าง และศึกษาผลกระทบของนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของภาครัฐดังกล่าว รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงการกำหนดและควบคุมมาตรฐานสินค้าและโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม วงเงิน 5 ล้านบาท

ความเห็นและข้อสังเกตของที่ประชุม

1. ประเทศไทยยังขาดการรณรงค์เพื่อขับเคลื่อนผลิตภาพที่สะอาดอย่างจริงจัง ดังนั้น จึงควรรณรงค์และหาทางสนับสนุนให้คนไทยตระหนักและมีจิตสำนึกในเรื่องการซื้อสินค้าและบริการที่มีผลิตภาพที่สะอาด และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. ควรหาแนวทางกำหนดมาตรฐานสินค้านำเข้าให้เป็นสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการกำหนดมาตรฐานสินค้าของไทยด้วย

3. ควรสนับสนุนให้การขับเคลื่อนผลิตภาพที่สะอาด เป็นแผนงานที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ให้ครอบคลุมอุตสาหกรรมเป้าหมายและ Supply Chain ทั้งหมดด้วย และต้องมีทิศทางและเป้าหมายรวมทั้งงบประมาณที่ชัดเจนเพื่อให้เห็นผลเป็นรูปธรรม และผลักดันให้เป็นวาระแห่งชาติเช่นเดียวกับ Food Safety

4. ในส่วนของการขอรับการสนับสนุนโครงการนำร่อง 144 ล้านบาทนั้น เห็นควรให้มีการทบทวนวงเงิน ทั้งนี้ สำหรับโครงการนำร่องที่ 1 ควรดำเนินการในลักษณะ Green Camp จัดฝึกอบรมรวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูล โดยมีกลุ่มเป้าหมายสำหรับอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าส่งออกไปยังประชาคมยุโรป

5. ให้เพิ่มกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมเป็นเจ้าภาพ เนื่องจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดูแลในเรื่องสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้จัดทำโครงการหาดทรายขาว ที่มีการให้ Rating)ปลาดาว (สำหรับแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบกับแนวทางเพิ่มผลิตภาพที่สะอาดทั้ง 3 แนวทาง ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ ประกอบด้วย การพัฒนา SMEs การขยายตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยรัฐเป็นผู้นำ และการทำงานเชิงรุก เพื่อเตรียมข้อจำกัดทางการค้า (NTB) ที่อาจเกิดขึ้น

2. เห็นชอบให้ดำเนินโครงการนำร่องเพื่อเพิ่มผลิตภาพที่สะอาดในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และธุรกิจโรงแรม รวม 3 โครงการ โดยโครงการนำร่องที่ 1 ที่เกี่ยวกับการจัดฝึกอบรมให้เป็นในลักษณะ Green Camp และให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการออกค่าใช้จ่ายร่วมกับฝ่ายรัฐ ทั้งนี้ โดยให้หารือในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทบทวนกรอบวงเงินให้เหมาะสม

3. มอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์ ร่วมกับ กระทรวงต่างประเทศ และกระทรวงอุตสาหกรรม รับไปดำเนินการกำหนดมาตรการรับมือ NTB ที่อาจเกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยให้ครอบคลุมถึงการควบคุมมาตรฐานสินค้านำเข้าจากประเทศคู่ค้าด้วย

วาระที่ 3 เรื่องเพื่อหารือ

3.1 การแยกคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศและคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางสาววิไลพร ลีวเกษมศานต์) ได้หารือที่ประชุม ต่อประเด็นการแยกคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและคณะกรรมการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สืบเนื่องจาก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้แจ้งมายังฝ่ายเลขานุการฯ เกี่ยวกับข้อเสนอของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศกับนายกรัฐมนตรี ให้แยกคณะกรรมการทั้ง 2 ออกจากกัน และนายกรัฐมนตรีได้บัญชาให้ฝ่ายเลขานุการฯ กพข. เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ฝ่าย เลขานุการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศได้ครอบคลุมมิติ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในระดับภาพรวมอยู่แล้ว ดังนั้นจึง เห็นควรแยกคณะกรรมการทั้ง 2 คณะออกจากกัน โดยให้คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมุ่งเน้น แนวปฏิบัติในส่วนของการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) เป็นหลัก และควรมอบหมาย ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการชุดนี้ต่อไป

มติที่ประชุม

เห็นควรคงคณะกรรมการทั้ง 2 คณะออกจากกันคือ คณะกรรมการพัฒนาขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2545 โดยให้มีการประชุมทั้ง 2 คณะ ร่วมกันในกรณีที่มีวาระเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

วาระที่ 4 เรื่องเพื่อทราบ

4.1 ผลการประชุมนานาชาติ Competitiveness: Challenges and Opportunities for Asian Countries

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ (นางสาววิไลพร ลีวเกษมศานต์) ได้รายงานสรุปผล การจัดประชุมนานาชาติระหว่างวันที่ 1-2 กรกฎาคม 2547 ให้ที่ประชุมทราบว่า มีผู้เข้าร่วม ประชุมรวม 900 คน ประกอบด้วย นักการเมือง ข้าราชการ ภาคเอกชน นักวิชาการและสื่อมวลชน ทั้งในประเทศและภูมิภาคเอเชีย โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ทุณทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับการแข่งขันของทุก ประเทศในเอเชีย ทั้งนี้ แต่ละประเทศมีจุดเน้นที่ต่างกัน กล่าวคือ (1) สิงคโปร์: มุ่งเป้าหมายการเป็น แหล่งรวมผู้มีความรู้ความสามารถ และองค์กรชั้นนำ เช่น มหาวิทยาลัยสำคัญของโลก รวมทั้งการ สร้างและหาคนเก่งในสาขาต่าง ๆ (2) อินเดีย: ทรัพยากรมนุษย์เป็นทุนที่มีความสำคัญของประเทศ โดยเฉพาะการมีนักวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญมากกว่า 3 ล้านคน มีนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์กว่า 800,000 คน และบัณฑิตด้านวิศวกรรมศาสตร์กว่า 1 ล้านคน รวมทั้งบัณฑิตด้านเกษตรกรรมและ สัตวบาลกว่า 300,000 คน (3) เกาหลีใต้: ปฏิรูปการศึกษาเป็นฐานสำคัญของเกาหลีใต้ในการสร้าง

บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดในอนาคต และลดช่องว่างความแตกต่างทางความรู้และทักษะระหว่างคนในเมืองและภูมิภาค (4) มาเลเซีย: สร้างโอกาสทางการศึกษาและฝึกอบรมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเร่งสร้างบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. ประเด็นท้าทายและยุทธศาสตร์ระดับประเทศ มีดังนี้ 1) ไทย: เน้นการพัฒนาในลักษณะที่สมดุลทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค 2) จีน: กำหนดเป้าหมายให้จีนนำหน้าสหรัฐอเมริกาด้านการลงทุนจากต่างประเทศในอีก 5 ปีข้างหน้า และเพิ่มความสามารถการแข่งขันให้อยู่ในระดับที่ดีกว่าสหรัฐอเมริกาในสิ้นทศวรรษ 3) อินเดีย: อินเดียตั้งเป้าหมายเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับ 3 ของโลกในปี 2535 4) เกาหลีใต้: ได้ตั้งเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุดอันดับ 12 ของโลก และการเป็นศูนย์กลางการวิจัยทาง S & T ของเอเชีย-แปซิฟิกภายในปี 2558 5) สิงคโปร์: กำหนดเป้าหมายใน 15 ปีข้างหน้า จะต้องเป็นเมืองที่เป็นผู้นำระดับโลก 6) มาเลเซีย : มีการประกาศนโยบายแห่งชาติในปี 2001 2010 มีเป้าหมายการจัดความยากจน และมีการพัฒนาอย่างสมดุล

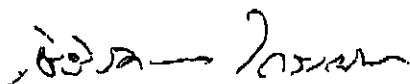
3. บทบาทของปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ การเชื่อมโยงเอเชียสู่เครือข่ายโลจิสติกส์โลก การเสริมสร้างระบบนวัตกรรมภายในชาติ การปฏิรูปเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับธุรกิจขนาดเล็ก กลยุทธ์ในการบริหารจัดการองค์กร โอกาสและความท้าทายของห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มของสมาชิกอาเซียนที่ต้องเผชิญในการตกลงการค้าเสรีกับจีนและอินเดีย การพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการได้เสนอการดำเนินงานขั้นต่อไปว่า ควรจัดประชุมนานาชาติในทุก 2 ปี โดยอาจขยายความร่วมมือให้ครอบคลุมภูมิภาคอื่นๆ ของโลกด้วย และระหว่างปีมีการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในยุทธศาสตร์เฉพาะด้านร่วมกับหน่วยงานด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันหรือหน่วยงานวางแผนทางด้านเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ

มติที่ประชุม

รับทราบและมอบหมายให้ สชช. รับไปดำเนินการการจัดประชุมที่งานที่ปรึกษาต่างประเทศของนายกรัฐมนตรี ในโอกาสต่อไปด้วย

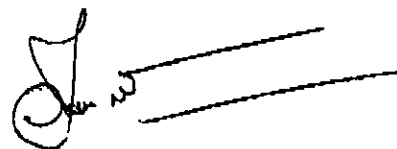
เลิกประชุมเวลา 16.30 น.

(นางสาวศิริรัตน์ ไกรวณิช)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นางสาววิไลพร ลีวเกษมศานต์)

ผอ.สพข.

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

แผนงานพัฒนาระบบเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูล

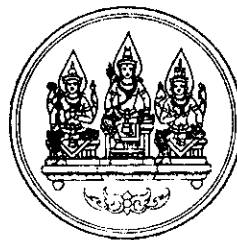
บริการภาครัฐ และภาคการขนส่ง

เพื่อการนำเข้า การส่งออก และโลจิสติกส์

“Integrated Single-Window e-Logistics”

**Integrated e-Government and
Transportation-related e-Services
for Importers, Exporters and Cross-border Logistics**

โดย

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เสนอ

คณะรัฐมนตรี